

2. Котенко Я. Локальна ідентичність як умова розвитку об'єднаних територіальних громад (навчальний модуль) / Ярослав Котенко. – К. : ІКЦ «Легальний статус», 2016. – 44 с.

Майхер М.А.

ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В СИСТЕМІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

Корупція є складним соціальним явищем з надзвичайно великою різноманітністю його проявів та форм, коли державні або інші особи, уповноважені на виконання державних – управлінських, владно-розпорядчих – функцій, використовують своє службове становище, статус і авторитет займаної посади в корисливих цілях чи в корпоративних інтересах.

Сприятливі умови для корупції виникають там, де відбувається завищення ролі регулюючих органів і втручання державних бюрократичних органів в економіку. Якщо уряд запроваджує велику кількість правил та інструкцій, державні посадові особи отримують більше можливостей для використання їх у своїх інтересах або для їх порушення.

Результати сучасних досліджень говорять про те, що спокуса вчинення корупції, як правило, з'являється у тих державних службовців, які мають низькооплачувані посади, або коли існує велика розбіжність між заробітними платнями в державному і приватному секторах. Цей фактор залежить від дієвості та ефективності державної системи ревізії і контролю. Вірогідність виникнення корупції вище там, де відносно нижчою є можливість її виявлення і меншими є очікувані наслідки такого виявлення [3].

На нашу думку діяльність держави, спрямована на протидію корупції, має базуватися на принципах, які повинні бути основою для вдосконалення існуючої системи антикорупційного законодавства. Адже існування безлічі державних антикорупційних організацій, діяльність яких іноді суперечить одна одній, безкінечні зміни у формуванні правового поля, суперечливість вимог одного закону вимогам інших спричиняє масовий тиск на державні органи, підбурювання їх до корупційних дій з боку господарників, керівників підприємств різних видів власності з метою захиститись від податкового тиску, різноманітних штрафів, стягнень.

Наслідками ж поширення корупції в Україні на національному та регіональному рівнях є наступні:

- підрив соціальної довіри й верховенства права;
- руйнація соціальної моралі та почуття справедливості в населення;
- перешкоджання функціонуванню ринку та деформація нормальних систем розподілу;
- зниження громадської відповідальності, посилення соціальної напруженості у регіонах, зневіра у ефективності державної політики тощо.

Тому науковці виділяють основні напрямки й завдання боротьби з корупцією в органах публічної влади України. Вони наголошують, що має бути система

механізмів правового, економічного, організаційного, виховного характеру відносно профілактики корупційних дій державних службовців, включаючи розвиток загальної культури відносин влади в українському суспільстві. Повинна бути прийнята реальна державна стратегія боротьби з корупцією, в якій необхідно не тільки декларувати необхідність вживання різних заходів до корумпованих чиновників, але й показати правові, економічні, організаційні й соціальні механізми мінімізації корупції в органах публічної влади, а також профілактики корупційних дій державних службовців [1].

Науковці також звертають увагу на той факт, що у сучасних українських умовах виключне значення мають питання становлення нової моральності, особливо в середовищі професійних керівників – державних службовців та посадових осіб. Необхідно створювати такі моральні орієнтири й імперативи, які повною мірою сприяли б недопущенню розвитку негативних процесів у суспільстві в цілому й в окремих соціально-професійних категоріях, які можуть бути залучені до корупційних дій [1].

Список використаних джерел

1. Антикоруptionна політика держави: складові та напрями реалізації : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / С. М. Серьогін, В. В. Баштанник, Н. А. Липовська, І. Хожило, О. В. Антонова; ред.: С. М. Серьогін; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Дніпропетр. регіон. ін-т держ. упр. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2012. – 474 с.
2. Басанцев І. В., Зубарева О. О. Корупція в Україні: Сучані реалії та ефективні засоби протидії : монографія / І. В. Басанцев, О. О. Зубарева. Суми : Сумський державний університет, 2016.
3. Беззуб І. Антикоруptionна політика в Україні / І. Беззуб // Центр досліджень соціальних комунікацій НБУ в СІАЗ НЮП ФПУ. – Режим доступу : http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1261:antikoruptionsijna-politika-v-ukrajini-2&catid=71&Itemid=382.
4. Про запобігання корупції : Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.
5. Що таке «корупція»? Як поняття «корупція» визначено у міжнародно-правових актах та національному законодавстві? – Режим доступу: https://studopedia.com.ua/1_93604_shcho-take-koruptionsiya-yak-ponyattya-koruptionsiya-viznachenno-u-mizhnarodno-pravovih-aktah-ta-natsionalnomu-zakonodavstvi.html.

Маланчій М.О.

ЗАПРОВАДЖЕННЯ КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ДЕРЖАВНІЙ ПРИКОРДОННІЙ СЛУЖБІ УКРАЇНИ

Останнім часом в органах сектору безпеки та оборони України активно вживається поняття «кадровий менеджмент», яке прийшло на заміну усталеному «управлінню персоналом». Проаналізувавши стан кадрового забезпечення ДПС України, нами визначено п'ять основних напрямів реформування, які повинні